

«Με» ή «για» τους μετανάστες

Η παρακάτω ανακοίνωση 11 χρόνια πριν σχεδόν σκιαγράφησε απόλυτα την πραγματικότητα ενός 'φιλομεταναστευτικού» κινήματος. Ένα κίνημα που κατά περίπτωση φόρτωσε με τις σημαίες του κάθε μαγαζιού του τις πλάτες μεταναστών στις πορείες, σε ένα ατελείωτο παιχνίδι εντυπώσεων και γραφικότητας. Που καπηλεύτηκε τις έννοιες της αλληλεγγύης για να ντύσει τον όρο της εκμετάλευσης με «κινηματική» ορολογία. Για να φοριέται και να καταπίνεται πιο εύκολα. Τι ξέρεις έλληνα για τους μετανάστες εργάτες; Συγκρίνονται οι συνθήκες εργασίας των «ντόπιων» με των μεταναστών; Ίσως χρειάζονται Μανωλάδες για να ξυπνάει κάπου κάτι μέσα στις χιλιάδες μας στρεβλωμένες συνειδήσεις...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ 10ης/12/2005:

Με αφορμή την πορεία της 10ης/12/2005 και το πώς αυτή εξελίχθηκε, ανοίγει ένα σημαντικό κατά την άποψή μας ζήτημα για τη σχέση των ελληνικών οργανώσεων με τους μετανάστες και τις μεταναστευτικές συλλογικότητες, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο από κοινού παλεύουμε για τα δικαιώματά μας.

Η σημερινή πορεία ξεκίνησε δυναμικά από την Ομόνοια με αρκετά μεγάλη συμμετοχή μεταναστών κυρίως από Μπαγκλαντές, Πακιστάν και αφρικανικές χώρες. Στο ύψος της Βουλής, ένα κομμάτι της πορείας, αποτελούμενο αποκλειστικά από μετανάστες, αποκόπηκε από αυτή και έκανε στάση με δυναμική διάθεση απέναντι στις διμοιρίες των αστυνομικών που ήταν παραταγμένοι στην είσοδο της Βουλής. Μόλις έγινε αντιληπτή αυτή η κίνηση αρκετοί από τον κύριο όγκο της πορείας κατευθύνθηκαν προς αυτό το σημείο. Για αρκετά λεπτά οι μετανάστες στέκονταν μπροστά στις διμοιρίες και φώναζαν με παλμό συνθήματα, δημιουργώντας ένα έντονο κλίμα που έδειχνε ότι θα μπορούσε να εξελιχθεί στη συνέχεια με πιο δυναμική μορφή. Σε αυτό το σημείο έγινε εμφανής η παρουσία ατόμων από ελληνικές οργανώσεις, που συγκεντρώθηκαν και στάθηκαν ανάμεσα στους μετανάστες και τις διμοιρίες,. Ταυτόχρονα άλλα μέλη ελληνικών οργανώσεων που ανήκαν στους διοργανωτές της πορείας, προσπαθούσαν με πιο διαλλακτικό τρόπο να ηρεμήσουν τα πνεύματα στις γραμμές των μεταναστών, οι οποίοι όμως συνέχισαν να παραμένουν εκεί φωνάζοντας συνθήματα. Σε αυτή τη φάση άρχισαν αψιμαχίες σχετικά με το αν έπρεπε να ελεγχθεί η κατάσταση ή να αφεθεί να εξελιχθεί σύμφωνα με την αυθόρμητη διάθεση των μεταναστών. Η απάντηση ήταν η δημιουργία μια «προστατευτικής» αλυσίδας από μέλη κυρίως μιας ελληνικής οργάνωσης (ΞΕΚΙΝΗΜΑ), οι οποίοι μάλιστα κρατούσαν και καδρόνια. Απογοητευμένοι από αυτή την αντίδραση οι μετανάστες οπισθοχώρησαν και κατευθύνθηκαν προς την Ομόνοια.

Είναι από τις ελάχιστες φορές που οι μετανάστες είχαν έντονη και δυναμική παρουσία σε πορεία, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την αγανάκτηση και την οργή τους απέναντι στις μεταναστευτικές πολιτικές και πρακτικές καταστολής. Παρά τη μειοψηφική παρουσία μας στην ομάδα των μεταναστών που βρέθηκε μπροστά στις διμοιρίες, έχουμε χρέος να εκφράσουμε την αντίθεσή μας απέναντι στην νοοτροπία της «προστασίας» των μεταναστών χωρίς να ληφθεί καν υπόψη η βούληση των ίδιων. Οι μετανάστες συνειδητά κατέβηκαν στην πορεία, αναλαμβάνοντας την ευθύνη της επιλογής τους. Οι μετανάστες συνειδητά αποκόπηκαν από την καθορισμένη διαδρομή κινούμενοι από την ανάγκη να απευθυνθούν κάπου συγκεκριμένα, εκφράζοντας τελείως ανθρώπινα το θυμό τους. Ας μην ξεχνάμε ότι εμείς οι ίδιοι βιώνουμε στο πετσί μας τη φρίκη της αστυνομικής βίας, τον παραλογισμό της διαδικασίας της νομιμοποίησης και τον κρατικό ρατσισμό, γεγονός που μας δίνει κάθε δικαίωμα να επιλέξουμε τον τρόπο με τον οποίο απαντάμε σε όλα τα παραπάνω, τον τρόπο με τον οποίο παλεύουμε για την ίδια μας τη ζωή. Ας μην ξεχνάμε ότι τέτοιου είδους αυθόρμητα ξεσπάσματα σημαίνουν και υπέρβαση του φόβου που κυριαρχεί τους μετανάστες, τη στιγμή που επί 15 χρόνια δεν τολμούσαν ούτε να κοιτάξουν στα μάτια έναν αστυνομικό.

Θεωρούμε ντροπή οι άνθρωποι οι οποίοι κατά τη διάρκεια της πορείας φώναζαν «Έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι», αυτοί οι ίδιοι να παρατάσσονται με καδρόνια απέναντι στους μετανάστες, επιδιώκοντας να βάλουν ένα όριο στην αυθόρμητη έκφρασή τους. Η θέση μας είναι ότι οι μετανάστες μέσα από τέτοιες κινήσεις διαμορφώνουν αυτόνομα τον πολιτικό και κινηματικό τους λόγο και όποιος επιδιώκει να τους χειραγωγήσει επιβραδύνει αυτή την εξέλιξη, ελπίζουμε όχι συνειδητά.

Η ειρωνεία βέβαια είναι ότι οι αλυσίδες συνήθως δημιουργούνται για να προστατεύσουν τους διαδηλωτές από την αστυνομία, ενώ στην προκειμένη περίπτωση δημιουργήθηκε η αλυσίδα από διαδηλωτές απέναντι στους μετανάστες και μάλιστα για να προστατεύσουν υποτίθεται τους τελευταίους. Αυτή η κίνηση μάλιστα που δήθεν προοριζόταν να κατευνάσει το έντονο κλίμα, ουσιαστικά το όξυνε.

Αυτό το κείμενο δίνει την απάντησή μας απέναντι στο δίλημμα που αναφύεται στην πράξη «με» ή «για» τους μετανάστες. Δεν ευελπιστούμε ότι θα αλλάξουμε με αυτό την πρακτική που ακολουθούν πολλές αντιρατσιστικές οργανώσεις, που πατρώναρον τους μετανάστες και τους αντιμετωπίζουν ως πολιτικά αντικείμενα και όχι ως υπεύθυνα υποκείμενα. Πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι είμαστε σε θέση να έχουμε άποψη και πολιτικό λόγο, καθώς και την ευθύνη των πολιτικών επιλογών μας, επιδιώκουμε την αλληλεγγύη, τη συνεργασία και την υποστήριξη των ελληνικών οργανώσεων και ομάδων, αλλά σε καμία περίπτωση την προστατευτική τους ομπρέλα.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΑΛΒΑΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Πηγή: vforvolos